

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt IX. Qualis debeat esse cura Officialium monasterii circa res sibi commissas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

paupertatis diluisset. Hæc Cassianus. Tanta erat monachorum illius temporis circa monasterii bona cura, & diligentia, cujus rei eodem Cap. 10. rationem reddidit, Cassianus his verbis. Propter quod si quid fuerit in monasterio semel illatum, ut sacrosanctum cum omni decernunt reverentia debere tractari. Tantaque fide universa procurant atque dispensant, ut etiam ea, qua despectui habentur parvaque reputantur ac vilia, si vel loco moverint, vel competentiis collocaverint, mercedem se consecuturos à Domino tota credulitate confidunt.

S. Benedictus idem in sua Regulæ præcepit Cap. 31. Imo addit res monasterii tanquam sacras debere tractari, quæ etiam doctrina est Augustini ut supra vidimus Cap. 3. secund. Partis. Præterea hæc curæ exhibendæ etiam circa res minimas monasterii curandas aliquas adducit rationes Turrecremata super Regulam D. Benedicti, ubi res etiam quæ parvæ, & viles videntur omni fide tractandas docet.

Rationes
id suaden-
tes ac
probantes

Prima est, quia Religiosi mendici sunt & pauperes, atque adeo ea, quæ semel perduntur sine magno suo labore, seculariumque gravamine iterum acquiri non possunt.

Secunda, quia illa, quæ à nobis perduntur, pauperibus abiata sunt, & propter ea DEI servos minimè decet propter suam ignaviam id quod à pauperibus abiatum est destituere.

Tertia, quia sicut personæ religiose DEO consecratæ sunt, ita omnia illa, quæ in earum servitium, aut commodum à Fidelibus offeruntur, atque adeo tanquam rerum consecratarum habenda est horum ratio. Denique Dionysius Carthusianus Tom. 2. operum Minorum lib. de ex-

emplis, & documentis authenticis art. 3. ait: Per namque religiosi non seipso tantum, sed omnia quoque ad monasteria pertinentia DEO consecrata, & cum omni reverentia esse tractanda credunt. Ideo negligentia arguuntur, qui res earum usui concessas non satis custodiunt, qui per negligentiam utensilia frangunt, potum effundunt, sine licentia aliquid dant, vel quovis modo damnam inferunt domus suæ. Itaque cum gratiarum adiutor, moderamine, & timore utamur rebus nobis concessis.

Circa quam doctrinam, advertendum est, hanc obligationem non solum apud Prælatos monasterii Officialiales, quibus specialiter illorum observatio demandata est, sed etiam multoties apud particulares Religiosos residere. Si enim videant aliquam rem destrui, vel periri, eique commodè possint subvenire, non est nihili dubium ad hoc eos teneri. Ita colligo ex Cassiano supra citato loco, & affirmat Basilii ubi supra quæst. 41. his verbis: Instrumentorum cura principaliter ad cujusvisque artus officium pertinet. Si vero aliquando aliquid neglectum esse contingat, veluti communis possessio ita ab eis, qui primum id viderunt convenienti prudentia curetur. Nam etiam si usus ipsorum proprius est, attamen utilitas ex ipsis communis est, contemnere enim alterius artus instrumenta velut ad se nihil pertinentia abalienationis signum est.

Est tamen advertendum Religiosum in hoc casu negligentem contra pauperes tantum non peccare, sed contra charitatem, quia bona monasterii convenienti prudentia curare tenetur.

Ut docet D. Thomas 2. 2. quæst. 188.

art. 7.

QVINTA